

Halasztott olimpia, jegelt álmok

Hosnyánszky Norbertnek egyelőre marad a család, Tokió még a jövő zenéje

Hosnyánszky Norbert március elején betöltötte a harminchatot, ami napjainkban már egyáltalán nem számít élemedett korának a sport világában, gondoljunk csak az olimpiai, világ- és immár Európa-bajnok pólóssal egyidős LeBron Jamesre vagy a három évvel idősebb Zlatan Ibrahimovićra, esetleg Roger Federerre. Nevezett sztárokon, úgy tűnik, nem fog az idő, és mi sem áll tőlünk távolabb, mint hogy siettessük az egri pólós visszavonulását, ugyanakkor a harmincas évei derekán járó kétgyermekes családapája terveit nyilván árnyalta, ha nem is írta át a 2020-as tokiói olimpia 2021-re halasztása.

V Í Z I L A B D A

Ch. Gáll András

Hosnyánszky Norbert hosszabb szünet után idén tért vissza a vízilabdaválogatottba Márcz Tamás szövetségi kapitány kifejezett kérésére, azzal a nem is titkolt szándékkal, hogy kiegészítse a gyűjteményét az egyetlen, még hiányzó trófeával, az Európa-bajnoki aranyéremmel, no és persze részt vegyen a tokiói olimpián. Az első cél maradéktalanul teljesült, a Duna Arénában Európa-bajnok lett a nemzeti együttes, „Hosi” is hozzátette a magáét a sikerhez. A második cél, nos, az a játékok 2021-re halasztásával legalábbis késedelmet szenvedett.

– Nem ért sokkhatásként Thomas Bach keddi bejelentése az olimpia el-

Még jövőre is játszani akar, ráadásul magas szinten

Fotó: Mirkó István

halasztásáról, eleinte csak sejtettem, az utóbbi napokban pedig már biztos voltam benne, hogy közeleg a döntés, nem lehet tovább halogatni. Csak azt nem tudtam, hogy konkrétan mi lesz a tartalma, hogy idén őszre vagy jövőre tolják-e el a játékokat – mondta lapunknak az Egeri Vízilabda Klub bombázója. – Nos, bejelentették, de ezzel

nem lettünk sokkal okosabbak, mert további konkrétumokat csak azok után várhatunk a Nemzetközi Olimpiai Bizottság korifeusaitól, ha már lecsengett a koronavírus-járvány.

Hosnyánszky, aki a BVSC-ben kezdte pályafutását, majd – erre kevesen emlékeznek – 16 évesen tagja volt a Fradi 2000-es bajnokcsapatának, s ké-

sőbb a Vasason, Szegeden, Szolnokon át az Egerig szinte az egész magyar mezőnyben megfordult, sőt két etapban Firenzében is légióskodott, abban reménykedik, hogy legkésőbb jövő nyáron megrendezik Tokióban az olimpiát.

– Annál későbbre nem halaszthatják, legalábbis én ebben bízom – részletezte. – Ehhez mi, sportolók úgy tu-

dunk a leghatékonyabban hozzájárulni, ha otthon maradunk, mert így lábalhatunk ki leghamarabb a járványból. Én is ezt teszem, korábban azért panaszkodtunk mi, élsportolók, hogy keveset vagyunk együtt a családdal. Hát most bepótolhatjuk ezt az elmaradást. A gond az, hogy látom a két gyerekeimen, akik közül a nagyobbik is még csak óvodás, hogy egyre kevésbé tudnak mit kezdeni magukkal, egyre jobban hiányzik nekik a társaság, és hát ezzel mi, felnőttek is így vagyunk. Sajnos, a bezártság lemondásokkal jár. Igyekszem minél többet játszani a gyerekeimmel. Edzésre nincs lehetőség, legfeljebb egyénileg, de hát víz nélkül egy pólós olyan, mint a part-ra vetett hal.

Kikerülhetetlen a kérdés: jövőre, 37 évesen nekivág-e a pólós élete negyedik olimpiájának, lesz-e ehhez lelkiereje?

– Hát, ezt majd meglátjuk. Minden attól függ, hogy milyen állapotban leszek, és hogy a 2021-es formám elég lesz-e az olimpiai csapattagsághoz. Jövőre mindenképpen szeretnék még vízilabdázni, ráadásul magas szinten, nem levezetésképpen, de hogy az Eger csapatában, az még nem biztos. Ez még képlékeny. Úgy tervezem, az ob I-ben fogok játszani, de azt hiszem, amíg nem kezdődik újra a sportélet, amíg itthon rostokolunk, addig nincs értelme rózsaszínű álmokat szövögetni.

Persze – ellentétben megannyi sors-társával – „Hosi” szerencsés helyzetben van. Ha holnap szöggre akasztaná az úszónadrágját, az ő pályafutása már akkor sem maradna torzó.